

Men Chiều

Phạm Quang Tuấn

$\text{♩} = 120$ $\sharp$ 12 *mf*
Chiều man mác rơi trên lòng tôi trên giòng

f *ff*
đi Lệ sầu vẫn vương hương men tỉnh còn trên môi Mộng vàng phút

giây bao lâu dài tan tành rồi Chỉ còn tâm tôi, chỉ còn cay đắng mà

mf § *f*
thời Tình nguôi rồi đến thời đừng mong thời đừng hoài Tìm vào giấc

ff
mơ trong tiếng đàn trong cơn say Rượu nồng uống đi cho chuyện đi theo tàn

bụi Đ vùi tâm tôi đ vùi cay đắng từ nay.. Đi như lá

vàng Nụ bay rồi rơi trên bùn lầy Nụ bay rồi rơi trên sỏi đá Đ chân ai dẫm tan

To Coda ⊕ *D.S.* §
tành Nào chú phận lá mong manh...

⊕ *Coda* *decresc.*
Lá ơi đừng ri cành Lá ơi đừng ri cành Đừng ri cành Đừng ri

p
cành Đừng ri cành Đừng ri cành